

Ο Παναγιώτατος στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κουμαριώτισσης στο Νιχώρι του Βοσπόρου

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε στον Παρακλητικό Κανόνα, στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Νεοχωρίου Βόσπορου, το απόγευμα της Τρίτης, 4 Αυγούστου 2026.

Στο τέλος, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών κ. **Αθηναγόρας**, Επόπτης της Περιφέρειας Βοσπόρου, καλωσόρισε με θερμούς λόγους τον Παναγιώτατο, ο οποίος εξέφρασε προς τον Σεβασμιώτατο και προς την Εφοροεπιτροπή την Πατριαρχική ευαρέσκειά του για το επιτελούμενο έργο στην Κοινότητα.

Στην αντιφώνησή του, ο Πατριάρχης αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, σημειώνοντας μεταξύ άλλων:

“Στον Ορθόδοξο κόσμο, η «σωτηρία ως χαρά» και «η χαρά της σωτηρίας» βιώνονται κατ’ εξοχήν με αναφορά στην «χαράς αιτίαν», την «χαράν του κόσμου», την Υπεραγίαν Θεοτόκον. Στους Ιερούς Ναούς μας ανά την οικουμένην, η εικόνα της Θεομήτορος κατέχει την πρώτη θέση στο εικονοστάσιο, αριστερά της Ωραίας Πύλης. Και εδώ, η τιμή προς την Θεοτόκο λειτουργεί ως έκφραση και ως σύμβολο ενότητας της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Στο πρόσωπο της Παναγίας αποκαλύπτεται το μυστήριο της Θείας φιλανθρωπίας, της υπέρ λόγον και έννοιαν αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο και της άδολης πίστης του ανθρώπου προς τον Κύριο της δόξης, της ακλόνητης βεβαιότητας ότι «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστιν» (Λουκ ιη΄, 26). Η Θεοτόκος εκπροσωπεί και φανερώνει επίσης το «μυστήριο της σιωπής». «Χαίρε, το φως αρρήτως γεννήσασα· χαίρε το πως μηδένα διδάξασα». Όπως έλεγε ο μακαριστός Γέροντάς μας Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, η Παναγία είναι «η προσωποποίησης της σιγής». «Τι είναι ο βίος της Θεομήτορος; Μία απέραντη και βαθειά σιωπή. Ελάχιστα ελάλησεν η Παναγία. Ολίγους μετρημένους λόγους της μας διέσωσαν οι Ευαγγελισταί, μάλιστα εξ αυτών οι περισσότεροι ελέχθησαν πριν ή γεννηθή ο Χριστός. Και κατόπιν, όλα βυθίζονται εις μίαν μεγάλην σιγήν. Και πως ήτο δυνατόν να γίνη άλλως; Η Παναγία ελάλησε σεσαρκωμένον τον ένα Λόγον, τον άπαξ, τον μοναδικόν, τον ‘εν αρχή Λόγον’ τον προς τον Θεόν, τον Θεόν όντα Λόγον. Τι, μετ’ Αυτόν; Τι, πέραν Αυτού; Τι, περισσότερον Αυτού, ήτο δυνατόν να είπη; Τι άλλο, παρά σιγήν» (Χαλκηδόνια, σ. 450). Η «σιωπηλή Παναγία» στέλνει το σωτηριώδες μήνυμα της «αγίας σιωπής», της «σιωπής της αγιότητας» και της «σιωπής της αγάπης», το τόσο επίκαιρο στους καιρούς μας, στην «εποχή των πολλών λόγων».

Η Ορθόδοξη θεολογία κατανοεί τη ζωή της Θεομήτορος ως φανέρωση του αληθινού νοήματος της ελευθερίας. Η λέξη ελευθερία χαρακτηρίζει το ζωτικό κέντρο της ανθρώπινης ύπαρξης. Με το πως κατανοούμε και ασκούμε την ελευθερία μας συνδέονται άμεσα η αξιοπρέπεια, το ήθος, η μαρτυρία μας, η ευδαιμονία και η κακοδαιμονία μας. Η Παναγία μας διδάσκει ότι αληθής ελευθερία δεν είναι το «Όχι», αλλά το «Ναί» στον Θεό. Ότι η ελευθερία σημαίνει ταπείνωση και υποταγή στο θέλημα του Θεού, μία στάση που δεν επιβάλλεται από Αυτόν, αλλά πηγάζει ελεύθερα από τα βάθη της ψυχής μας. Προφανέστατα, ελευθερία δεν είναι ό,τι αποτελεί δική μας ατομική επιθυμία και επιλογή. Μάλιστα, η υποδούλωση στο δικό μας ατομικό θέλημα χαρακτηρίζεται συχνά ως η πιο σκληρή δουλεία.

Όλα αυτά αποτελούν πρόσκληση και θετική πρόκληση για να συνειδητοποιήσουμε το βάθος και το πνεύμα αυτών των ημερών του Δεκαπενταυγούστου. Να ζητήσουμε από την Υπεραγία Θεοτόκο να πρεσβεύη προς τον Υιόν και Θεόν της για να ενισχύη τον αγώνα για την απελευθέρωσή μας από το «αγαπημένο εγώ» και να μας χαρίζη δύναμη να καταστούμε «Θεού συνεργοί» στην πορεία του λαού Αυτού προς τα Έσχατα.

Η δύναμη της Εκκλησίας είναι πνευματική. Σήμερα, η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, ενώπιον της αμφησιμίας των ανθρωπίνων πραγμάτων, του προμηθεισμού της οικονομικής ισχύος και της τεχνοκρατίας και των Κορυβάντων της ακοινώνητης αυτοπραγμάτωσης, ζη και κηρύττει την εν Χριστώ δοξολογική, ευχαριστιακή και αγαπητική ελευθερία, διακρίνοντας το Αγαθόν από τα αγαθά, το Εν «ου εστι χρεία» από τα πολλά, περί τα οποία τυρβάζονται οι άνθρωποι, με σκοπό να συμβάλει στη μεταμόρφωση του κόσμου και να κρατά ανοικτή την πύλη του ουρανού."

“Θεοτόκεια” 2026

Ο Παναγιώτατος, στο τέλος της ομιλίας του, κήρυξε την έναρξη των πολιτιστικών εκδηλώσεων της Κοινότητας με την ονομασία **“Θεοτόκεια” 2026**.

“Στην πνευματική ευφροσύνη της Παρακλήσεως στην Παναγία μας προστίθεται σήμερα και η χαρά για την έναρξη των εφετεινών Θεοτοκείων, τα οποία, από το έτος 2019, αποτελούν τον πυρήνα των πνευματικών και πολιτιστικών παράλληλων εκδηλώσεων για την ετήσια πανήγυρη του Ναού μας. Συγχαίροντας όλους εκείνους που, από την αρχή μέχρι σήμερα, συμμετείχαν στην οργάνωση των Θεοτοκείων, τα οποία κατέστησαν πιά θεσμός για την Ομογένεια, κηρύσσουμε την έναρξη των Θεοτοκείων 2026 και ευχόμαστε κάθε επιτυχία σε όλες τις εκδηλώσεις, με πρώτη την παρουσίαση του βιβλίου «Ο Νιχωρίτης Ζαχαρίας ο Χανεντές»”

Ακολούθως, στον αυλόγυρο του Ναού, παρουσία του Πατριάρχου, πραγματοποιήθηκε η πρώτη εκδήλωση των 8ων Θεοτοκείων. Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Εφοροεπιτροπής του Ναού Εντιμ. κ. Νικόλαος Καλαμάρης, ο οποίος μαζί με το μέλος αυτής Ευγεν. κ. Υβόννη Βίγκα, αναφέρθηκαν στις εφετινές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ακολούθησαν ομιλίες του Μουσικολ. κ. Νικολάου Παπαγεωργίου, Πρωτοψάλτου του Ναού, και του Ελλογιμ. κ. Harun Korkmaz, Καθηγητού Πανεπιστημίου.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

